

Nie patrzcie na mnie, chowam twarz
w pudełku po butach, uwiera,
szczególnie na krawędziach pojęć
ocierających się o filozofie.

A mój towarzysz strach wierci dziurę,
na hak. Na nim powiesimy
wszystkie ciepłe kłamstwa.
Wyśpiewają podzwonne,

kończy się okres ochronny
dla diabłów, ruszemy w tan.
To będzie bal, lecz o północy
pozostanie jedynie dym,

cienie przenikające w półświatło.
Wszystko wróci do normy,
tylko szept zadrwi z pustych ścian:
nigdy nie chciałem tak skończyć
– przykuty do skał.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

wierszokleta, dodano 05.07.2019 05:27

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.